

Předkládaná práce se zabývá proměnami družstevní formy hospodaření na českém venkově a změnami, které působení družstev zpětně přineslo do života vesnice. V popředí zájmu stojí okolnosti a důvody, které vedly tisíce lidí ke sdružení sil a účasti na společném hospodaření. Zabývá se organizační strukturou a principy, na kterých toto hospodaření stálo, a jejich proměnami v měnících se politických systémech. V neposlední řadě představuje družstevnictví jako nástroj společenských změn v teoretických úvahách politiků a národohospodářů. Pozornost je věnována významu družstevních elit v politice a využívání družstevních myšlenek pro ideologické účely. Práce se soustřeďuje na české země, pouze v záležitostech širšího kontextu poukazuje na družstevnictví v jiných oblastech. Práce je chronologicky řazena od začátků zemědělského družstevnictví v druhé polovině 19. století po únor 1948, kdy došlo k diskontinuální změně systému a následné kolektivizaci.